

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] terhelt az Alkotmánybíróságról szóló 2011 évi CL. törvény 27.§ alapján az alábbi

Eredeti Alkotmányjogi panaszom hiánypótlása kiegészítésével

terjesztem elő.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1486 - 3/2022
Érkezett:	2022 AUG 10.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	←

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Bfv. I. 300/2022/2. számú végzésének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43§-ának megfelelően azt semmisítse meg, és kötelezze új eljárásra. Valamint terjedjen ki az ügyem I és II fokú végzésekre is.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

A Kecskeméti Törvényszék rablás bűntette és más bűncselekmények miatt 2016. 09. 23-án 2.B. 188/2016/39. számú ítéletével 15 év Fegyházbüntetésre ítelt. Kettős fellebbezés okán a Szegedi Ítéletábla 2017. 09. 28-án Bf. II. 826/2016/16. számú ítéletével részben megváltoztatta az elsőfokú ítéletet de a szabadságvesztés tartalmát változatlanul hagyta.

A fellebbviteli ügyészség és a Szegedi Ítéletábrla is foglalkozott az ügyemre vonatkozó büntetőtörvény lehetőségéről az elkövetési időre tekintettel.

Az ítéletben az egyik bűncselekményt az új BTK hatálybalépése előtt (2013. 07. 01) lett a terhemen róva az elítélésére viszont már az új BTK-t alkalmazva az indoklás szerint mert az a kedvezőbb számomra.

- indoklásként az alábbiakat kívánom előadni a Tisztelt Alkotmánybíróság felé: Hogy a bíróságok miért nem alkalmazhatók volna velem szembe az új BTK. alkalmazásait.

A Kecskerméti Törvényszék ítélete 2016. Szeptember 23-án kihirdetett 2.B. 188/2016/33. számú szerint elkövetett deliktumok elkövetési idegei a következők:

I. eset: 2013. 05. 18 Régi BTK: 1978. évi IV. törvény

II. eset: 2013. 10. 09. Új BTK: 2012. évi C. törvény

III. eset: 2013. 11. 08. Új BTK: 2012. évi C. törvény

Esetemben az elkövetési idők kiemelése azért releváns mert az I és II deliktum elkövetési idege közt változott a BTK, életbe lépett a 2012. évi C. törvény, amely az esetemben elkövetett cselekmények kapcsán súlyosabb elbírálást tesz lehetővé (365. § (3) bek g. pont).

A törvényszék ítélete szerinti első deliktum elkövetésére még az 1978. évi IV. törvényi szankciói voltak irányadóak amelyek lényegesen enyhébb elbírálást tettek lehetővé az új BTK rendelkezéseivel ellentétben.

Figyelemre a büntetési tételkeretekre valamint arra, hogy alapesetben van és nincs semien minősítési körülmény:

- Régi BTK: 2 évtől - 8 évig Alapeset
- Új BTK: 5 évtől - 10 évig Minősített eset: (365. § (3) bek. pont)

Figyelembe véve a bűnhalmazatot

- Régi BTK: 2 évtől - 12 évig
- Új BTK: 5 évtől - 15 évig

A számok jól szemléltetik, hogy a két jogszabály közül melyik is jelent kedvezőbb elbírálást számomra. Az új BTK amelyet a Törvényszék és az ítéletábrla velem szemben az I. bűncselekmény esetén alkalmazott terhesebb tettek számomra az eljárás kimenetelét az ítélkezési rendelkezéseket és a büntelhetőség mértékét

Az eljáró bíróságok a két törvényi rendelkezés megválasztásakor alapvető jogszabályokat hagytak figyelmen kívül, tekintettel a Kúria saját maga által létrehozott jogegységi határozatait és az Alkotmánybíróság határozatait is, figyelembevéve a (BH 1996. 403) és (BH 2017. 283) továbbá (BH 2015-269) és

a (BH 2006. 175) amelyek részletesen leírják az ítélkezés során a bírónak mit és hogyan kell figyelembe venni, ha eltérő törvényi rendelkezés közül kell válasszani. A Bírói határozatokban is leírják, hogy a büntetési tételek összehasonlításával kell kezdeni a vizsgálatot, amennyiben a büntetési tétel szigorúbb elítélést tesz lehetővé úgy az új törvény alkalmazása szába sem kerülhet.

A Kúria által meghozott jogegységi határozatoknak, a Kúria Büntető Kollegiuma véleményeinek, valamint az egyedi ügyekben hozott bírósági döntéseknek azonban nincs és nem is lehet normatív szerepe. Ezek rendeltetése a jogalkotó által meghozott norma tartalmi értelmezése helyes jelentéstartalmának megállapítása. Abban az esetben, ha a Kúria vagy bármely bíróság az értelmezés kereteit túllépve pozitív jogot alkot, az már sérti az Alaptörvény rendelkezéseit és az ilyen jellegű jogalkalmazói produktumot az Alkotmánybíróságnak meg kell semisítenie, mint ahogy azt tette a 3/2004. BJE határozattal. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az említett büntető jogegységi határozattal rendelkező része Alkotmányellenes, mivel túllépi a jogértelmezés kereteit, azaz tartalmilag új normát alkot. A jogértelmezésnek viszont alapszabálya, hogy az csak jogszabály tartalmának feltárisát célozhatja, nem vezethet a jogszabály módosítására és a hatályos jogszabályszöveg kiegészítésével új norma meghatározására. Alapjaiban sérti a hatalmi ágak megosztásának elvét, ha a jogalkalmazó

Levékenysége során nem a jogot értelmezi, hanem a hatályos jogszabályokat kiegészíti azok hatókörét bővíti és ezáltal büntetőjogot alkot.

[42/2005. (XI. 14.) AB határozat.]

Esetemben az eljáró valamennyi jogalkalmazó a rím névre kedvezőtlen jogszabályokat alkalmazta, megsértve több hazai és nemzetközi jogszabályt, nem törődve egyéb más rím névre kedvezőbb tartalmú Kúria által alkotott bírói határozattal így például a (BH 2017. 283) és a (BH 2015. 269) számú eseti döntéseivel amiben világossan leírják, hogy „Az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása szóba sem kerülhet, ha az elbíráláskor hatályos büntetőtörvény szerint a vád tárgyává tett bűncselekmények közül bármelyiknek a büntetési tétele súlyosabb, mint az elkövetéskor hatályos törvény szerint: ilyenkor az elbíráláskori törvény általános rendelkezései nem bírnak jelentőséggel.

Esetemben az alkalmazható törvények összevetését a bűncselekmény minősítéséhez tartozó büntetési tételek összehasonlításával kellett volna kezdeni (BH 2015. 269.) és ehhez képest vehetők figyelembe a BTK - egyéb a büntetés kiszabásával összefüggő és az elbírálásra kiható olyan rendelkezései, amelyek a kedvezőbb büntetési tételkeret alkalmazása folytán előálló helyzetet közömbösíthetik (BH 2014. 129.). Az elkövetés és az elbírálás idején hatályos büntető jogszabály

összevetése akkor vezet az új törvény alkalmazásához ha konkrét - és nem csupán feltételezett - alapján van az enyhébb elbírálásnak (BH 2014. 201.) A feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb feltétele nem jelenti a cselekmény enyhébb elbírálását (BH 2006. 173).

Más a helyzet azonban, ha az összehasonlítandó két törvényben nincs eltérés az alapesetek viszonylatában. A BTK. 2. § (2) bekezdés II. fordulatainak alkalmazásáról olyan esetben is szó lehet, ha az olyan minősített esetre vonatkozik, amely az elkövetéskor még nem létezett. Nem sérti a BTK. 1. § (1) bekezdését annak kimondása, hogy a cselekmény az elkövetéskor még nem vagy meg nem lévő minősítő körülmény szerint minősül: feltéve, hogy ennek büntetési tétele nem lesz több, mint az elkövetéskor hatályos törvény szerinti minősítés alapján, összehatásában pedig a büntetőjogi felelősség elbírálása a terheltre kedvezőbb.

Az elzáró bíróságok semmibe vették a NULLA POENA SINE LEGE elvét és önálló jogot formáltak velem szemben, hisz a fenti elv tisztán és jól érthetően kimondja, hogy a bíróság nem alkalmazhatta volna velem szemben a 2012. évi. C. törvényt mivel a bűncselekmény elkövetésekor a törvény még nem rendelkezett hozzá a deliktumhoz a már említett (365. § (3) bekezdés g. pont) minősítést hisz arra már csak az új törvény beiktatása után került sor, és ezáltal a büntetési tétel is emelkedet.

Továbbá az elv azon rendelkezését is semmibe vették ahól világosan kimondják, hogy amennyiben az új törvény szerint a deliktum súlyosabban büntethető, annak alkalmazása tiltott.

Alláspontom szerint ezzel súlyos joghátrányba helyezték tekintettel a Büntetési tételre való jelentős emelkedésére és arra, hogy további súlyosító körülmények lettek beemelve az új rím kedvezőtlenebb BTK-ba.

2022. 02. 24-én Felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Kúria felé a kérdéses okok miatt.

Hivatkoztam a BH 2018/283 számú eseti döntésre miszerint az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása szóba sem kerülhet ha az elbíráláskor hatályos büntetőtörvény szerint a vád tárgyává tett bűncselekmények közül bármelyiknek a büntetési tétele súlyosabb, mint az elkövetéskor hatályos törvény szerint ilyenkor az elbíráláskori törvény általános rendelkezései nem bírnak jelentőséggel.

Tehát ebben az esetben is több deliktumról van szó így adott a bűnhalmazat.

-Továbbá hivatkoztam részletesen a Magyar és a Nemzetközi jogban is tiltott visszaható hatályra és sok más rendelkezésre amelyek kimondják, hogy súlyosabb büntetést nem lehet kiszabni mint amelyet a deliktum elkövetésekor hatályban lévő törvény

büntetni rendelt.

A Kúria a fenti számú végzésével elutasította a kérelmemet a BH 2019/153. számú eseti döntésére tekintettel.

Álláspontom szerint itt hibázott a Kúria mert nem vette figyelembe a visszaható hatály tilalmát nem vette figyelembe az alaptörvényt és a Nemzetközi rendelkezéseket a jogalkotással szülő törvényt és még a saját eseti döntéseinek is ellentmondó végzést hozott, figyelembevéve a két említett eseti döntést amely teljesen ellentétes egymással szemben.

A Törvényszék mindehárom rablás kapcsán a 2012. évi C. törvény 365. §. (3) bekezdés g, pontja szerint minősítette a cselekményeket, amelyel állás pontom szerint a Törvényszék megszegte a visszaható hatály tilalmát amelyet az alábbiak szerint indoklok.

Az Alkotmánybíróság okfejtése szerint „Jogállami értékrend alapján jogállami garanciák mellőzésével még igazságos követelés sem érvényesíthető. Az igazságosság ugyan lehet és az erkölcsi indokoltság lehet motívuma a büntetendőségnek, a büntetést érdemlőségnek de a büntetendőség jogalapjának alkotmányosnak kell lennie.

A jogbiztonság - Az Alkotmánybíróság értelmezésében

az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára a büntetőjogban is előre láthatóak legyenek.

A kiszámíthatóság és előreláthatóság elvéből a büntetőjogba közvetlenül is levezethető a visszamenőleges hatály tilalma de különösen az EX POST FACTO jogi rendelkezés, valamint az analógia alkalmazási tilalma.

A jogállamiság és a jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák. Ezek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.

Ezekon felül az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény rendelkezéseit, amelyek szerint a jogszabály:

- megfelelően az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek
- illeszkedjen a jogrendszer egységébe

- megfelelően a nemzetközi jogból és az Európai Unió jogból eredő kötelezettségeknek
- megfelelően a jogalkotás szakmai követelményeinek [2.§ (4) bekezdés].

A Ja. tv. 2 §, -ának (2) bekezdése kimondja, hogy jogszabály a hatálybalépését megelőző időre kötelezettséget nem állapíthat meg, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, továbbá nem vonhat el vagy korlátozhat jogot és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.

A jogalkotásról szóló törvény, törvény idézett rendelkezésére figyelemmel fogalmazza meg a BTK. a törvényesség elvét [BTK. 1 §. (1)-(2) bekezdés], amelyből - főszabályként egyértelműen következik a visszaható hatály tilalma.

Ugyancsak ideilleszthető az EX TUNC hatály tilalmával kapcsolatos általános jellegű alaptételei:

- a, Nem lehet büntetőjogi felelősséget megállapítani olyan magatartás miatt, amely a kifejtésekor nem volt büntetőjog -ellenes. Nincs lehetőség büncselekmény miatt olyan a büntető anyagi jogi norma által tartalmazottnál súlyosabb - büntetés alkalmazására, amely a

büntetőjog - ellenes magatartás tanúsításakor még nem szerepelt a büntetőtörvényben.

b, A visszaható hatály tilalma nem vonatkozik az elkövetést követően hatályba lépett azon jogszabályokra, amelyek megszüntelik az adott tevékenység pónalizálását.

Ugyancsak visszamenőleges hatállyal kell alkalmazni az enyhébb elbírálást lehetővé tevő jogszabályokat.

A visszaható hatállyal történő jogalkalmazás indoka az említett esetekben az, hogy ezáltal a terhelt elkerüli a büntetőjogi felelősségre vonást vagy vele szemben csak enyhébb szankciót alkalmazhatnak azaz az EX TUNC hatályú jogérvényesítés egyértelműen kedvezőbb a számára.

A kontinentális jogrendszer jogállami alaptétele, hogy csak az elkövetéskor hatályos törvény szerint lehet elítélni (bűnösnek nyilvánítani) és megbüntetni (büntetéssel súlytani). Ez követeli meg az Alkotmány és ennek felel meg a BTK.-nak a visszaható hatály tilalmát kimondó 2.§-a. A bíróság az elkövetéskor hatályos törvény szerint bírálja el a bűncselekményt, (állapítja meg a büntetőjogi felelősséget, nyilvánít bűnössé, ítél el), a büntetést is eszerint szabja ki, kivéve ha új törvény lépett hatályba, amely enyhébb elbírálást tesz lehetővé, vagy a cselekmény már nem bűncselekmény és így nem büntetendő.

Ezt követeli meg a visszaható hatály tilalmát magában foglaló jogbiztonság elve (előreláthatóság, kiszámíthatóság,) amely a jogállamiságból ered, és amelynek logikus előfeltétele a törvény elkövetéskori megismerhetősége. A visszaható hatály kifejezett tilalma mellett az elbíráláskori enyhébb szabály alkalmazásának előírása a jogállamiság követelményéből fakad.

[11/1992. (III. 5.) AB határozat].

Az Alkotmánybíróság több határozatában is vizsgálta a visszaható hatály tilalmára vonatkozó jogszabályokat amelyekben az előzőekben írtakra tekintettel jogszerező döntéseket hoztak:

- 16/2014. (V. 22.) [33]
- 9/2007. (III. 7.) ABK
- 398/B/2007
- ABH, 2007, 2180, 2183
- 35/1999. (XI. 26.) ABH 310, 316.
- 3137/2020. (V. 15.) ABH. indoklás: [48] [51] [58]
- 3136/2020. (V. 15.) ABH. indoklás: [41] [44] [52]
- 3135/2020. (V. 15.) ABH. indoklás: [50] [53] [62]
- 3134/2020. (V. 15.) ABH. indoklás: [5] [42] [45] [54]
- 3377/2019. (XII. 19.) ABH. indoklás: [25]
- 3221/2019. (X. 11.) ABH. indoklás: [20]
- 3268/2012. (X. 4.) AB végzés indoklás: [14-17]
- 3322/2012. (XI. 12.) AB végzés indoklás: [10]
- 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés indoklás: [9]

- 3324/2012. (XI. 12.) AB végzés indoklás: [9]
- 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés indoklás: [11]
- 3314/2017. (XI. 30.) ABH indoklás: [15]
- 3354/2021. (VII. 28.) ABH. indoklás: [17, 20, 24, 47, 48.]
- 3321/2021. (VII. 23.) ABH. indoklás: [31]
- 3261/2021. (VI. 22.) ABH. indoklás: [30]
- 3260/2021 (VI. 22.) ABH. indoklás: [27]
- 3236/2020 (VII. 1.) ABH. indoklás: [23]

További számtalan Alkotmánybírósági döntést hozhatnék fel esetem jogosságának megerősítéséhez de feleslegesnek tartom, de meg kell említenem a következőt amelyet ismét nem vett figyelembe a jogalkalmazó velem szemben.

Polt Péter szerkesztése alapján elkészült Komentár a BTK 2012. évi törvényhez szóló rendelkezéséről:

A Komentár 2.3. pontja foglalkozik a visszaható hatály tilalmával:

Az időbeli hatály (BTK. 2 §) pedig a 8. pont!

„ A fenti szabályok összevetéséből kiderül, hogy a visszaható hatály tilalma a jogalkotásra és a jogalkalmazásra egyaránt vonatkozik.

Ezt az értelmezést erősítik meg az AB vonatkozó határozata is (453/B/1999. ABH, 11/1992. (III.5.) ABH.) szükséges azt is hangsúlyozni, hogy a visszaható hatály tilalma a jogalkotás mellett azt is kizárja, hogy valakit a vonatkozó magyar vagy nemzetközi jog hiányában vagy korábban hatályos de már hatályát veszett magyar jogszabály alapján ítéljenek el, illetve súlyosnak szankcióval büncselekmény elkövetése miatt.

A NULLUM elvekből levezethető:

- 1, Sine lege praevia
- 2, Sine lege certa
- 3, Sine lege scripta
- 4, Sine lege stricta

Tilos tehát súlyosabb törvény visszaható hatálya, a törvényi meghatározatlanság, a bíró és szokásjog alkalmazása, továbbá az analógia.

Esetemben a fenti jogi normák figyelmen kívül hagyása mellett születtek meg I. és II. fokú ítéleteim majd a kúria is ezen rendelkezésekre, tekintett nélkül hozta meg az elutasító végzést, holott ha minden körülményt figyelembe vett volna nem születethetett volna meg az elutasító végzése.

A fentiek tükrében tehát jól látszik, hogy velem szemben nem csak a büntetőtörvények megválasztásánál, hanem az eseti döntések közül is számomra kedvezőtlenül választották meg azokat, amely joggal felveti a tisztesség telen eljárás voltát. Továbbá az ügyemben eljáró jogalkalmazók figyelmen kívül hagyták a NULLA POENA SINE LEGE elvének büntetőjogi következményeit amelyek a következők:

- Kizárólag a belső jogforrási struktúra legmagasabb szintjén álló törvény határozhat meg büntetést.
- Kizárólag olyan büntetést lehet kiszabni, amelyet a törvény már a bűncselekmény elkövetését megelőzően hozzárendelt a konkrét deliktumhoz
- Amennyiben a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő ügy büntetőtörvény szerint a cselekmény enyhébben büntelhető ezt a törvényt kell alkalmazni.
- Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő ügy büntetőtörvény szerint a cselekmény súlyosabban büntetendő az ügy törvény alkalmazása tiltott.
- a bíró kizárólag olyan büntetési nemet alkalmazhat, illetve a büntetés tartalmát vagy mértékét csak úgy határozhatja meg, amennyiben olyan büntetést szabhat ki amit lehetővé tesz számára a törvény.

A Kúria a végzésével az alábbi alaptörvényi rendelkezéseket sértette meg:

- B cikk (1) bekezdése:

Magyarország független és demokratikus jogállam

- XV cikk (1) bekezdése:

A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

- XXIV cikk (1) bekezdése:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és eszerű határidőn belül intézzék.

A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

- XXVIII. cikk (1) bekezdése:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és

kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.

(4) bekezdése:

Senki nem nyilvánítható bűnösnek és nem súlytható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az EU jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(7) bekezdése:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslatlal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogait vagy jogos érdekeit sérti.

A Kúria nem vette figyelembe a B cikk (1) bekezdését

mert egy demokratikus jogállamban fel sem merülhetett volna egy súlyosabb törvény visszaható hatálya.

A XV cikk (1) bekezdését sem vette figyelembe mert így nem voltam a törvény értelmébe véve egyenlő.

A XXIV cikk (1) bekezdése felveti a részleghajlás tilalmát és, hogy a Kúria nem indokolta, hogy a két sajtó maga által elfogadott és létrehozott eseti döntése közül miért nem alkalmazható a rám kedvezőbb.

A XXVIII cikk bekezdéseiben sérti a határozat továbbá a tisztességes eljárást, a visszaható hatály tilalmát, és a tisztességes jogorvoslati jogomat.

A fentiekén túl több a már az eredeti AB panaszom szerinti alaptörvény által biztosított jogom is sérti az eljárást.

A jogállam elvét, valamint a jogállami büntetőjog kritériumrendszerét az Alkotmánybíróság számos határozatában érintette. Így kimondta, hogy a jogállam a jogsejtésekre is csak jogállami módon reagálhat, és a jogállam senkitől sem tagadhatja meg a jogállami garanciákat mert ezek alapjogként mindenkit megilletnek [11/1992. (III.5.) ABH].

Az állam az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat kizárólag törvényben állapíthatja meg, alapvető jog lényeges tartamát azonban nem korlátozhatja.

Az állam akkor alkalmazhatja az alapjog korlátozásának eszközeit, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem garantálható. Az alapjog korlátozásához tehát önmagában nem elégséges, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében valósuljon meg, hanem szükséges az is, hogy megfelelően az arányosság követelményeinek, tehát az

elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya arányban álljon egymással. A törvényhozó a korlátozáskor köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni. Alkotmányellenes a jog tartalmának korlátozása, ha az kényszerítő tényező nélkül, önkényesen valósul meg vagy ha a korlátozás súlya az elérni kívánt célhoz képest aránytalan [30/1992. (V. 26.) ABH].

Az alapvető jogok tiszteletben tartása és védelmére vonatkozó, az államot terhelő kötelesség az egyéni alapjogokkal kapcsolatban nem merül ki abban, hogy tartózkodnia kell megsértésüktől, hanem magában foglalja azt is, hogy az államnak gondoskodni kell az érvényesülésükhöz megkívánt feltételekről.

Az emberek egyéni szabadságuk és személyes igényeik szempontjából gyakorolják alapjogaikat. Az állammal viszont arra van szüksége garanciális feladata ellátására, hogy az egyes alanyi jogok biztosítása mellett az azokkal kapcsolatos értékeket és élethelyzeteket önmagukban is, azaz ne csupán egyes egyedi

Az eljáró bíróságok, köztük a Kúria is figyelmen kívül hagyja az alaptörvény R. cikk (2) bekezdésében foglaltakat amely szerint az alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Az igazságos és a törvényes bírósági döntés érdekében azonban további eljárási garanciát tartalmaz az

Alkotmány:

Alkotmányos jogot a jogorvoslathoz. Ha egy, az anyagi igazságosság érvényesítésére vagy a törvényben való tévedés kiküszöbölésére szolgáló jogintézmény a rendes és rendkívüli jogorvoslatok feltételeihez hasonlóan pontos eljárási garanciák nélkül működik, akkor a jogbiztonság sérelmet szenved.

Az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hozza összhangba megint csak a jogbiztonság elsődlegessége alapján"

[9/1992 (I.30.) AB határozat.

A NULLUM CRIMEN SINE LEGE és a NULLA POENA SINE LEGE elvől egyértelműen származik az a követelmény, amely szerint a büntetendő cselekményt illetve a büntetést törvényben kell meghatározni.

Az alaptörvény szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg [I. cikk (3) bekezdés], az az büntető jogszabályt amely mindig alapvető jogokat korlátoz

kizárólag törvényben lehet megalkotni.

A BTK. is kimondja a törvényesség elvéről szóló alapvető rendelkezés körében, hogy a cselekményt törvénynek kell az elkövetés idején büntetni, illetve, hogy a kiszabható büntetésről vagy az alkalmazható intézkedésről törvénynek kell rendelkeznie.

Az Alaptörvény, valamint a BTK. említett rendelkezéseiből kitűnően a büntetőjog elsődleges jogforrása a Nemzetközi jog. Az Alaptörvény szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját, Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait [Q cikk (2)-(3) bekezdés].

A büntetőjog második legjelentősebb jogforrása az Alaptörvény. Maga az alaptörvény deklarálja a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvét, továbbá az ex tunc hatály tilalmát.

Igy amint azt már említettem - az Alaptörvény kimondja hogy senki nem nyilvánítható bűnösnek, és büntetéssel sem súlytható olyan cselekmény miatt amely az elkövetés idején a Magyar jog vagy a Nemzetközi Szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktsza által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt büncselekmény, illetve, hogy

nem kizárt az elítélés olyan cselekmény miatt, amely az elkövetése idején a Nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

[XXVIII. cikk (4)-(5) bekezdés]

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának - 1996.

Szeptember 5-én elfogadott - R (96) 8. számú Ajánlása foglalkozik a büntetőpolitikával.

Az Ajánlásban foglaltak szerint a büntetőpolitikájuk meghatározásakor a tagállamoknak több szempontot kell szemelött tartaniuk.

Az Emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. November 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 7. cikke szól a törvényesség elvéről.

Az egyezmény rendelkezése szerint:

- Senkit sem szabad elítélni olyan cselekményért vagy mulasztásért, amely elkövetése idején a hazai vagy Nemzetközi jog alapján nem volt bűncselekmény, ugyan csak nem lehet a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni.
- Ez a cikk nem zárja ki valamely személy bíróság elé állítását és megbüntetését olyan cselekmény vagy mulasztás miatt amely elkövetése idején a

sem a belső, sem a Nemzetközi jog értelmében nem volt büncselekmény, ugyanígy nem lehet súlyosabb büntetést kiszabni annál, mint amely a büncselekmény elkövetése idején alkalmazható volt.

Az igazságos és bírósági döntés érdekében azonban további eljárási garanciát tartalmaz az Alkotmány:
[9./1992 (1.30) AB Határozat.]

Figyelemmel a jogerős ügydöntő bírósági határozat meghozatalának időpontjára az a legveszélyesebb időpont amikor az új törvényt még alkalmazni kell (BH 2014.35., 2009.231).

Ez az álláspont összhangban van az Alkotmánybíróság okfejtésével, amely szerint:

Az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény.

Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállt jogerőtiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja.

[9./1992. (1.30.) AB határozat].

Az Alkotmány 57§-a a bírósági eljáráshoz biztosít alanyi jogot, s nem azt garantálja, hogy annak eredménye minden esetben helyes lesz.

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 49. cikke ugyanosa foglalkozik a bűncselekmények és a büntetések törvényességének elvével. A Charta kimondja, hogy senkit sem szabad elítélni olyan cselekményért vagy mulasztásért, amely az elkövetése idején a hazai vagy a Nemzetközi jog alapján nem volt bűncselekmény. Ugyancsak nem lehet a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni. [49. cikk (2) bekezdés].

Figyelemmel tehát a Nemzetközi jogszabályokat is világossá tesszik, hogy egy jogszabályváltozás nem teheti terhesebbé számomra egy büntetőügy végkimenetelét. Esetemben ez mégis megtörtént, hiába a sok sok hazai és Nemzetközi jogszabály és az Alkotmánybíróság határozatai.

Hamindezeket figyelembe vették volna akkor nem született volna velem szemben ez a jogszabálysértő ítélet.

Valamint a Törvényszék a Szegedi Ítéletábrá és a Kúria ebben az esetben álláspontom szerint megszegte az alapjogként engem is megillető indoklási kötelezettségét mivel nem indokolta az ítélet rendelkező részében, hogy számomra kedvezőtlen törvényi rendelkezéseket miért alkalmazta, miért tette terhesebbé számomra az eljárás végkimenetelét és miért helyezett súlyos joghátrányba.

Az Alkotmánybíróság már több eljárás kapcsán is lényeges és kötelező a megfelelő és mindenre kiterjedő indoklás amelyet a bíróságok nem szeghetnek meg mert így csorbulnak az Alkotmányos jogok.

-10/2014.(IV.)4 AB határozat indoklás [15]

-3003/2012.(VI.21) AB határozat, indoklás [4]

Álláspontom szerint esetemben a 3145/2015 (VII.24) AB határozat [55] szerinti „ugymond 4 fokú bírósággá” válás nem jöhet létre mert az első, a második és a Kúria is súlyos és törvénytörő rendelkezésekkel hozott amelyekkel nem csak a hazai, hanem a Nemzetközi jog is tilt!

Továbbá esetemben az ítélet jogerő beállása 2017.09.28-án történt meg, tehát ügyem jogerősen lezárásra került. Viszont a Kúria az elutasító végzésében még egy (BH 2019. 153. 1.) bírói határozatra hivatkozik holott a saját iránymutatása (BH 2014.35, 2009.231) szerint ennek legvégső ideje 2017.09.28-án volt.

Esetemben tehát nem lehet egy 2017-ben jogerős ítélet hibáit egy 2019-ben létrejött bírói határozattal elutasítani a fentiekre tekintettel.

Illetve nem lehet érv a feltételes szabadság mértékének kedvezőbb változása, ha egyéb körülmények terhessebbé teszik az elítélést.

Az Alkotmánybíróság is több határozatában kitért arra, hogy minden körülmény figyelembevételével kell megállapítani a bíróságnak határozataikat ítéleteiket.

- 6/1998 (III. 11) AB határozat
- ABH 1998, 95
- 3102/2017. (V. 8.) AB határozat.

A fentiekre tekintettel nem látom esetemben a contra legem jogalkalmazást alkalmazhatónak, mivel az ahhoz fentálló körülmények nem valósultak meg. Meglátásom szerint esetemben az eljáró bíróságok hibáztak és nem megfelelő törvényválasztás miatt jogsérelmet szenvedtem el.

A másodfokon eljáró Szegedi Ítéletábrla B.f.II. 826/2016/16 számú ítéletében „ügymond megindokolta, hogy miért helytálló velem szemben a hátrányosabb törvény alkalmazása.

Indokként a BH 2016. 74.-es határozattal indokolta az I és II fokú bíróság döntését amely meglátásom szerint nem kellő indokoltság, főleg, hogy a bírói határozatok nem törvények és nem kötelező jellegűek. Nem írhatják felül egy törvény mibenlétét és nem alkothatnak önálló jogot. Esetemben mégis a fenti számú bírói határozat jogot formál és súlyosabb szankciókkal sújt ezért a bíróság mint ahogy azt az elkövetéskori büntetőszankciók lehetővé tették.

Az Alkotmánybíróság által az ügyemben felhozott 3295/2019. (XI. 18) AB végzése álláspontom szerint nem összehasonlítható az általam felhozott érvekkel mert a fenti számú végzésben egy 2006. 05. elkövetési idővel elkövetett cselekményt vizsgál az Alkotmánybíróság. Ott az indítványozó egy sok évvel később életbelépő semmisségi törvényre hivatkozott amely valóban ébreszthet kétséget az eljárás jogosságában de esetemben az elkövetés és az elbírálás között változott a törvény. Esetemben a bíróságok a számomra terheसेbb törvényt alkalmazták így itt nem találok a contra legem alkalmazásának jogosságát.

A hiánypótlásra az Ab. tv 52. § (1b) bekezdésében foglaltakra tekintettel időben a 30 napos határidőn belül elkészült és kellően indokolt.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a ABTV. 26 § tekintettel vizsgálja meg a kúria 2016/74 és a 2019/153 számú eseti döntését a fentiekre tekintettel mert itt is felvetődik az Alkotmányellenesség és azok megsemmisítésének lehetősége.

Bizom benne, hogy az indítványom kiegészítése az érdemi elbírálást segíti, az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmének leírását kellően alátámasztottam és elég határozott az Alkotmánybírószág számára és Alkotmányjogilag értékelhető.

Sajnos rossz anyagi helyzetemre tekintettel nem tudok szakmai vagy jogi segítséget igénybe venni de úgy gondolom, hogy indítványom kellően megindokoltam a gyér jogi hozzáértésem ellenére.

Kérem indítványomnak helyt adni szíveskedjenek és eredeti indítványommal egyezően és a mellékelt kiegészitésem alapján.

Tisztelettel:

Kelt: 2022.08.03.

